

Sibeliana

Martti Similä esitelmöi sunnuntai-iltana Oulun Työväenopistossa hänelle itselleen vaiherikkaan taiteilijauransa aikana läheiseksi käyneestä suurmiehestämme, maestro Jean Sibeliuksesta. Lennokkaaseen ja somalla välittömään tapaansa Simi-Martti kuvaili aluksi mestarin elämäntyötä ja sen merkitystä musiikkihistoriassa. Aivan oikein hän huomautti, että meidän tehtävämme ei ole arvioida, mikä sija Sibeliuksella on musiikin historiassa, mutta joka tapauksessa on selvää että hänen seitsemän sinfoniaansa ovat nykyaikaisen säveltaiteen seitsemän vankkaa pilaria, joiden varassa koko aikamme sinfoninen musiikki lepää. Esitelmöitsijämme puheessa oli todella runollista lennokkuutta, kun hän sanakielellä maalaili eteemme Sibeliuksen sävelkielen, tuon askeettisen, aidosti sibelianisen tyylin. Kapellimestarimme itsehän kirjoitti mestarin 80-vuotispäiväksi herkän ja kauniin Sibeliana-kirjusen, joten jo entuudestaan tiesi hänen taitavan tämän alan.

Esityksensä toisessa vaiheessa kapellimestari Similä siirtyi henkilökohtaisen tapaamistensa ja henkilökohtaisen tutumuksensa perusteella kuvaamaan mestarisäveltäjämme häne kotioloissaan luonnehtien erinomaisen sattuvasti hänen massiivisen olemuksensa, hänen impulsivisuutensa luovana taiteilijana ja hänen suoma-

lauskansallisen luonteenlaatunsa. Lopuksi vanha pianisti istahti Aleksanterinkoulun monet kovat kokeneen pianon ääreen ja soitti pari Sibeliuksen pianokappaletta. Vähälukuinen — parikymmenhenkinen — yleisö palkitsi pitkämatkalaisen vaivat voimakkaain suosionosoituksin.

Vähälukuinen, siinäpä se taas oli! No, Simi-Martti sanoi kyllä arvanneensa nämä kunnan (!) oululaiset, mutta vaikka sanonkin, että häpiä itselleen, ken ei siellä ollut ja vahinko ennen kaikkea, niin kyllä se sentään oli häpiä Oululle laajemmassakin mielessä. Kuulijakunnan joukossa ei ollut moniakaan kasvoja, joita siellä ei vakituisesti näkisi, joten tulee kysyneeksi hieman ihmetellen, missä tuona sunnuntai-illan rauhallisimpana hetkenä olivat ammattimuusikot samoin kuin musiikkiyleisö. Ei Sibeliuksesta tähän tyyliin Oulussa joka vuosi kerrota! Ei näkynyt "porvareita" eikä näkynyt "työätekeviä" sen enemmälti. Tulokoon nyt tässä todetuksi, että Työväenopistomme harrastuspiireineen ansaitsisi kyllä laajemman kannattajapiirin, vai liekö niin, ettei täällä perusteta sellaisesta, mikä ei justinsa sisälly jokapäiväiseen leipään sanan ahtaassa merkityksessä. Vaatimatonhan Oulun Työväenopiston sisäänkäytävä on, mutta luulisi, että se on sivuasial!